ชื่อโครงการ การศึกษาระบบการจัดการโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมแพะในจังหวัดสตูล

ผู้เขียน ผศ.ดร. เสกสรร สุธรรมานนท์ และคณะ

บทคัดย่อ

โครง การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและสำรวจระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมแพะในปัจจุบันของจังหวัดสตูล และเพื่อศึกษารูปแบบระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่เหมาะสมของอุตสาหกรรมแพะสำหรับจังหวัดสตูล รวมทั้งนำเสนอแนวทางในการใช้โรง ฆ่าแพะมาตรฐานของจังหวัดสตูลให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้อง ผลการสำรวจพบว่าการเลี้ยงแพะมี 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) การเลี้ยงแพะเชิงพาณิชย์มีจำนวน 1 ฟาร์ม ปริมาณการเลี้ยง 3,264 ตัว/ฟาร์ม/ปี 2) การเลี้ยงแพะขนาดกลางภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลมี 2 โครงการ คือ โครงการพัฒนาศักยภาพการเลี้ยงแพะเนื้อเพื่อรองรับอุตสาหกรรมฮาลาล มีจำนวน 23 ฟาร์ม ปริมาณการเลี้ยง 159 ตัว/ฟาร์ม/ปี และโครงการ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเลี้ยงแพะในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ มีจำนวน 850 ฟาร์ม ปริมาณการเลี้ยง 22 ตัว/ฟาร์ม/ปี และ 3)การรับแพะจากต่างจังหวัดมี 3 ราย ปริมาณ 960 ตัว/ฟาร์ม/ปี ดังนั้นปริมาณการเลี้ยงแพะทั้งหมดในจังหวัดสตูล 28,501 ตัว/ฟาร์ม/ปี โดยมีต้นทุนการเลี้ยงเชิงพาณิชย์ 71 บาทต่อกิโลกรัม การเลี้ยงโครงการพัฒนาศักยภาพการเลี้ยงแพะเนื้อเพื่อรองรับอุตสาหกรรมฮาลาล 79.06 บาทต่อกิโลกรัม โครงการ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเลี้ยงแพะในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ 106.87 บาทต่อกิโลกรัม และการรับแพะจากต่างจังหวัด 105.55 บาทต่อกิโลกรัม จากการวิเคราะห์โซ่อุปทานของอุตสาหกรรมแพะในปัจจุบันพบว่า มีต้นทุน 2,504 บาทต่อตัว หรือ คิดเป็น 104 บาทต่อกิโลกรัม งานวิจัยนี้ได้จำลอง ระบบโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมแพะของจังหวัดสตูล 4 สถานการณ์ ได้แก่ 1) มีการดำเนินงานของโรงฆ่าแพะมาตรฐาน พบว่ามีต้นทุน 2,439 บาทต่อตัว หรือ 102 บาทต่อกิโลกรัม 2) มีการขยายการเลี้ยงแพะเพื่อให้เพียงพอกับการบริโภคภายในจังหวัด มีต้นทุน 1,925 บาทต่อตัว หรือ 80 บาทต่อกิโลกรัม 3) มีการขยายการเลี้ยงแพะและมีการดำเนินงานของโรงฆ่าแพะมาตรฐา น มีต้นทุน 1,662 บาทต่อตัว หรือ 69 บาทต่อกิโลกรัม และ 4) มีการนำเข้าแพะจากจังหวัดประจวบ คีรีขันธ์ มีต้นทุน 3,015 บาทต่อตัว หรือ 126 บาทต่อกิโลกรัม จากการเปรียบเทียบต้นทุนพบว่าในกรณีที่มีการดำเนินงานของโรงฆ่าแพะมาตรฐานจะทำให้ต้นทุนต่ำกว่ากรณีที่ไม่มีการดำเนินงานของโรงฆ่าแพะมาตรฐาน ข้อเสนอแนะเพื่อการลดต้นทุนที่สำคัญคือการรวมกลุ่มของผู้เลี้ยงเพื่อให้ฟาร์มมีขนาดใหญ่ และการจัดตั้งศูนย์แปลงหญ้าเพื่อเป็นอาหารแพะ นอกจากนี้งานวิจัยได้นำเสนอยุทธศาสตร์สำหรับอุตสาหกรรมแพะในจังหวัดสตูลเพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

Abstract

The objective of this research is to study an existing logistics and supply chain system and to propose an appropriate structure of logistic and supply for goat industry in Satun province. Further useful guidelines for operating a goat slaughter factory are recommended. There are three types of goat farm 1) commercial farm (1 farm, 3,264 heads/farm/year) 2) two government supported farms 2.1) halal project (850 farms, 159 heads/farm/year) 2.2) southern province project (850 farms, 22 heads/farm/year) and 3) imported farm (3 farms, 960 heads/farm/year). Overall, there is approximately 28,501 heads of goat per year in Satun province.

The results show that the total cost of the commercial, the halal project, the southern province project, and the imported farms are 71 baht/kg, 79.06 baht/kg, 106.87 baht/kg, and 105.55 baht/kg, respectively. Four scenarios for goat supply chain management are introduced. First, the goat slaughter factory is operated in the supply chain. Second, the numbers of goat are expanded to meet the demand by increasing amount of farms. Third, the extension of goat farms along with the operated slaughter factory is activated. Finally, the live goats are exported from Prachuap Khiri Khan province. The total cost is 2,439 bath/head (102 bath/kg), 1,925 bath/head (80 bath/kg), 1662 bath/head (69 bath/kg) and 3,015 bath/head (126 bath/kg) for scenario 1, 2, 3, and 4, respectively.

The research is further indicated that the total cost in a case of the goat slaughter factory is operated is less than another. Two significant recommendations for reducing cost are the encouragement of collaboration among farmers for grouping small farms to be bigger farms and establishment of grass farms for goat food. In addition, several useful strategies for stakeholder are recommended.